

شهر آفتاب و خشت

بیست و دومین اثر ثبت شده ایران در فهرست جهانی «یونسکو» یک شهر است؛ شهری کویری با تمام ساختمان‌ها و آدم‌های دوست‌داشتنی‌اش. این شهر جهانی که بسیاری از گردشگران داخلی و خارجی مشتاق دیدارش هستند، «یزد» است. یزد شهری است در دل کویری گرم و خشک که ظاهراً زندگی در آن غیرممکن است. با این حال ساکنان یزد با روشی نبوغ آمیز آب را به وسیله نهرهایی زیرزمینی به نام «قنات» به داخل شهر و عمارت‌هایش کشیده‌اند و شهری تماشایی ساخته‌اند.

یزد پر است از عمارت‌های باشکوهی که از خشت خشک شده ساخته شده‌اند. یزدی‌ها در طول تاریخ بناهای با شکوه عمومی بسیاری ساخته‌اند و همیشه مراقب و حافظ ساخته‌هایشان بوده‌اند. یزد شهر دوستی‌هاست. شهری که در آن سالیان سال است مسلمان‌ها همه با هم زندگی کرده‌اند. یزد در طول تاریخ یک ایستگاه مهم برای بازرگانانی بوده که از غرب به شرق می‌رفتند و می‌آمدند و در این رفت و آمدها یزد هم به یک بنگاه بزرگ تجاری تبدیل شده بود. دیدنی‌های یزد فقط بناهایش نیستند، باید در کوچه و خیابان‌هایش قدم زد و با مردم آرام و سر به زیرش خوش‌وبش کرد. آداب و رسوم، صنایع سنتی و خوراکی‌هایشان را دید و چشید و داستان‌هایشان را شنید.

بزرگ‌ترین شهر خشتی جهان

راز سرپا ماندن بافت تاریخی شهر یزد، گرمای داشتن سنت وقف است. یزدی‌های خیر و نیکوکار در طول تاریخ، مسجد، مدرسه، قنات، آب‌انبار و حمام‌های عمومی بسیاری ساخته‌اند و یزد روزه‌روز بزرگ و بزرگ‌تر شده است تا آنجا که امروز شهر تاریخی یزد بزرگ‌ترین شهر خشتی جهان به حساب می‌آید. یزدی‌ها حتی به فکر ادامه حیات بناهایی که ساخته‌اند هم بوده‌اند و بخشی از درآمدها و میراثشان را به این کار اختصاص داده‌اند. آن‌ها حتی وقتی خواستند شهر را خیابان‌کشی کنند، حواسشان بود که کمترین آسیب به بناهای تاریخی برسد.

کارگران مشغول کارند

بیش از ۸۰۰ سال قدمت دارد. پس از پایه‌گذاری مسجد در قرن ششم توسط علاءالدوله کالنجار، در هر دوره‌ای کسی بخشی به آن بنای اولیه اضافه کرد. مثلاً مناره‌های بلندقد و سر در آسمان سردر ورودی، ۲۰۰ سال پس از ساخته‌شدن ایوان ورودی، روی آن سوار شدند. حالا پس از گذشتن سال‌ها ساخت‌وساز و مرمت، مسجد جامع یزد یکی از مفصل‌ترین و باشکوه‌ترین بناهای شهر یزد است.

آشنایی بیشتر
با شهر یزد

شهر دوستی و برادری

یزد شهر دوستی‌هاست. مردم این شهر سالیان سال است با هر مذهبی به خوبی و خوشی در همسایگی هم زندگی کرده‌اند و روزگار گذرانده‌اند. نمونه‌اش هم همین آتشکده زرتشتیان یزد است که زرتشتیان برای عبادت و مسلمانان برای تماشای آن سر می‌زنند. یزد بزرگ‌ترین جمعیت زرتشتیان ایران را در خود دارد و بناهای متفاوتی در جای‌جای شهر به زرتشتی‌ها منسوب است. از جمله برج «خاموشان» و مدرسه دیدنی «مارکار».

شهر بادگیرها

البته که سراغ بلندترین بادگیر ایران را باید در شهر بادگیرها گرفت. بادگیر بلند عمارت «باغ دولت‌آباد» ۳۳ متر قد دارد و وقتی باد می‌وزد، کل عمارت را خنک و دل‌نشین می‌کند. بادگیرها تقریباً در تمام کوچه و پس‌کوچه‌های بافت تاریخی شهر به چشم می‌آیند. اغلب خانه‌های تاریخی شهر یک یا چند بادگیر دارند که در طول تابستان به داد ساکنانشان می‌رسند و آن‌ها را از گرمای طاقت‌فرسای تابستان نجات می‌دهند. در یزد حتی آب‌انبارها هم برای خنک و تازه نگه‌داشتن آب به بادگیر مجهز هستند.

منبع: <http://tourism.yazdcity.ir>

یک نماد تاریخی

این میدان و ایوان بلندبالایش که یزدی‌ها به آن «میرچخماق» می‌گویند، نماد شهر یزد است. در ایام محرم این میدان به یک حسینیه بزرگ تبدیل می‌شود و مردم نخلی چوبی را که شبیه درخت سرو است، روی دوش بلند می‌کنند و می‌چرخند. در اطراف میدان به جز این ایوان بلند، بازار، تکیه، مسجد و آب‌انبار امیر چخماق را هم می‌توان دید. مجموعه امیر چخماق را امیر جلال‌الدین چخماق، حاکم یزد، و همسرش ۶۰۰ سال پیش دستور ساخت داده‌اند.

